

[Fibiger.]

lægges en samlet Plan for de kommende Maaneder eller det kommende Halvaar, saa vidt det er gørligt — jeg forstaar godt, at i de Tider, hvor vi lever, kan mange Ting spille ind, saa det ikke er saa let at foretage Beregninger —, saaledes at vi fik Klarhed over, hvad der skal til for at opretholde Landbrugets Produktion og rette det Misforhold, der opstod ved den ændrede Kronepolitik, endvidere Klarhed over Arbejdsløshedsspørgsmaalet, og hvad dertil hører, Erhvervslivets Stilling, det Pristal, der er fastsat, kort sagt, hvordan det hele skal gaa rundt, hvis vi skal undgaa Inflationen og alt det, vi kender fra den sidste Krig. Samtidig bør hele Skattespørgsmaalet tages op, saaledes at vi faar nogenlunde Oversigt over, hvor vi er henne. Saaledes som det nu gaar, med de forskellige Forslag, der efterhaanden drysses ud, tror jeg, det hele bliver ret tilfældigt, og man ved ikke, om der er Bund i det hele.

Hvad angaar det foreliggende Lovforslag, er mit Parti, som sagt, villigt til at forlænge den gældende Ordnings Gyldighed for en Maaned eller to — vi kan saa maaske samtidig faa noget til Oliekagerne — og villigt til at drøfte Spørgsmaalet om, hvor meget der skal ydes til Korn o. s. v. Forhaabentlig bliver der saa Mulighed for at opnaa Kontinuitet mellem den Lov, der løber ud i Morgen, og det Forslag, der derefter kommer frem. Det er vort Haab, at man fra alle Sider er villig til at yde sit Bidrag til en Løsning, saaledes at der kan blive Samling og Ro om hele dette Spørgsmaal. Det tror jeg vilde tjene hele Landet og os alle bedst.

N. P. Andreasen: Det Forslag, som her er til Forhandling, gaar jo ud paa en Forlængelse af Gyldigheden af den Udligningslov, som udløber til 1. Februar, og som har været gældende de sidste 3 Maaned. Jeg vil gerne sige den højtærede Landbrugsminister Tak for dette Forslag. Som det allerede er sagt fra flere Sider, indeholder det store Ændringer i Forhold til den nugældende Lov, men saaledes som Stillingen har udviklet sig inden for det samlede Landbrug, maa vi i hvert Fald fra vor Side mene, at den Maade, hvorpaa man her erstatter Landbruget det Tab, som det gennem Sterlingpolitikken har været udsat for, er langt bedre end den Maade, hvorpaa det sker efter den nugældende Lov.

Forholdene inden for Landbrugets forskellige Brugsstørrelser er jo saadan, at

det for det store Landbrugs Vedkommende er ganske naturligt, at man kræver en Udligning paa Noteringen, men givet er det, at det nuværende Maksimalprissystem samtidig er en Fordel for hele Landbruget, og det var ogsaa alle enige om, dengang det blev gennemført. Fra det mindre Landbrugs Side blev det dengang sagt, at vi syntes, Maksimalpriserne var lagt for højt, i hvert Fald paa det daværende Tidspunkt, fordi Priserne paa Hjemmemarkedet ikke laa saa højt. Som Stillingen er nu, er det for os, naar der er Tale om, at man skal opretholde en Normalproduktion, afgørende, at denne Normalproduktion kommer til at ligge i samme Leje, som den hidtil har ligget. Det er ikke os ligegyldigt, om Halvdelen af Landbruget, altsaa det korndyrkende eller det kornsælgende Landbrug, hvad man nu vil, kan klare Vanskelighederne under de nuværende Forhold, idet de har avlet det fornødne Foderkorn selv og derved har Betingelserne for Vinteren igennem at opretholde en Produktion, som, netop fordi det er hjemmeavlet Korn, giver en stor Fortjeneste ved Salg, naar det samtidig er en Livsbetingelse for den øvrige Del af Landbruget — det gælder ogsaa de almindelige Gaardmandsbrug, ikke mindst i Jylland og særlig i det vestlige Jylland —, at det kan faa Foderkorn og Foderkager til rimelige Priser, ellers kan denne Del af Landbruget nemlig ikke faa omsat det Grovfoder, de høster paa deres Jord, paa passende Maade.

Jeg maa sige, at jeg forstaar ikke, hvad der holder de andre Partier borte fra at være med til at udligne som her foreslaaet. Jeg mener, det maa være i alles Interesse, at der med de svimlende Priser, som det udenlandske Foderkorn og Foderkager er steget til, skabes Udveje for, at Indkøb af Foderkorn og Foderkager billiggøres for den Del af Landbruget, som skal købe disse Foderstoffer for i det hele taget at eksistere. Jeg er ganske overbevist om, at alle Landmænd, bortset fra netop dem, der har Foderkorn nok paa Loftet, vil være enige om, at Gennemførelsen af dette Lovforslag er en Nødvendighed, saadan som Stillingen er nu.

Jeg har forstaaet det saaledes, at det kan forventes, at det Foderkorn, som kommer udefra, vil kunne være i dansk Havn til en cif Pris af ca. 21 Kr., hvilket vil sige, at det med dette Tilskud paa 4 Kr. vil komme ned paa omtrent den Maksimalpris paa 17 Kr. for Korn, som vi hidtil har haft og har endnu, og det lægger jeg overordentlig stor Vægt paa. En Overgang i Begyndelsen kneb det med at opnaa